

Zaur İlhamoğlu

Çatmır

Ruh içimdə haray salmış:
-Dərd üstəyəm, dəvam çatmır.
Nə fayda içimdən çölə,
Səsim çatmır, sədam çatmır.

Həm doğmayam, həm özgəyəm,
Bütövdən qopmuş hissəyəm.
Yarımçıq qalmış cümləyəm,
Nöqtəm çatmır, nıdam çatmır.

Bacarsan, alışma, yanma,
Bu nə sirdir, nə müəmma?
Hər tərəf açıqdır, amma
Boğuluram, havam çatmır.

Bir günəşəm, kütləm ziya,
Həmdəməm ulduza, Aya.
Nur çiləsəm də dünyaya,
Öz dünyama şüam çatmır.

Əl açaraq göyə hətta,
Dua etsəm də həyatda,
İlişir hansısa qatda,
Allahıma duam çatmır.

Düşünüb addım at...

Düşünüb addım at ömür yolunda
Taleyin saldığın iz üstündədi.
Səhvlər elədikcə ümitsiz olma
Bəzən əyrilər də düz üstündədi.

Söz üçün deməyə tərpədəndə dil,
Dediyn hər sözün öz yerini bil.
İnsanın kimliyi adında deyil,
İnsanın kimliyi söz üstündədi.

Bağını görməmiş gülünü dərmə.
Dəvət olunmamış içəri girmə.
Hər çörək kəsənə sirrini vermə.
İnsan var çörəyi diz üstündədi.

Hər kəsin yeri var gəl,saxla yadda
Sən də öz yerini qoru həyatda.

Kiminin varlığı ayaqlar altıda,
Kiminin varlığı göz üstündədi.

Şair ömrü

Şair şeir yazır, misralar düzür
Sərir vərəq üstə düşüncələri.
Gizlənir yazdığı misralar altıda
Bir şair sevinci, şair kədəri.
Bizlər oxuyuruq yazdıqlarını.
Ürəyə toxunur deyirik:-Əhsən!
Bəs heç düşündükmü şair bunları
Hansı şəraitdə yaradır görən?
O necə yaşayır, necə dolanır?
Bəlkə yarıacdır, bəlkə yarıtox.
Bəlkə kirələrdə can verir şair
Yaşamaq üçün öz otağı da yox.
Körpələr haqqında şeirlərini
Analar oxuyar öz körpəsinə.
Biz heç bilirikmi bəlkə də şair
Özü həsrət qalıb körpə səsində?
Ruhumuz isinir, canımız qızır.
Odlu misraları oxuyan günü.
Duyduqmu görəsən o misraların
Üşüyən əllərdən süzüldüyünü?
Düşünək...Nə fərqi...Bu düşünməyin
Ona nə köməyi, nə əlacı var.
Baxsaq görərik hər şair ömrünün
Bir xoşbəxt həyata ehtiyacı var.
Qəm-kədər içində yaşayar şair.
Xoşbəxtlik ömründən didərgin düşər.
Ondan uzaqdadır işıqlı səhər
Onun həyatına haçan gün düşər?
Bəzən məskən olar soyuq türmələr,
Həsrətdən içindən oyular şair.
Bəzən qürbət eldə əcəl yetişər
Kəfənsiz məzara qoyular şair.
Gözəl əks etdirir şair ömrünü
Bizə müdriklərdən qalan bu kəlam:
"Dünyanı dolaşan gözəl əsərlər
Uçuq daxmalarda yaranmış müdam"
Şairin kimliyi şeirləridir.
Misralar danışan, dinən dilidir.
Bədbin şeirləri yaşadıqları,
Nikbin şeirləri təxəyyüldür.

Külümün altında

Bir vücudda yarandım mən,
İçim çölümün altında.
Tanrı başımın üstündə,
Dünya əlimin altında.

Yaşamağım çılğın istək,
Budur vazkeçilməz məslək.
Günlərim yeraltı çaytək
Axar ilimin altında.

Hər atəşə gərim sinə,
Yandırınılar dönə-dönə,

Kül olsam da, közüm yenə
Qalar külümün altında.

Nə gördümsə gözlerimlə,
Seçdim əyri,düzlərimlə.
Məzarımı sözlərimlə
Qazdım dilimin altında.

Adam

Allah, bu necə adamdır
Kim nə deyir baxır, gülür.
Özgəsi də yıxır, gülür,
Doğması da yıxır, gülür.

Hər görəndə adam çaşır,
Bu nə hissdir, aşır-daşır?
Kim ayrılır, vidalaşır,
Əllərini sıxır, gülür.

Dərd çıxsa da çopur-çopur,
Yenə üzə gülüş hopur.
Həyatında tufan qopur,
Dəli şimşək çaxır, gülür.

Dəli deyil, dəli olsa,
Qırıb-tökər ona qalsa.
Kim nə versə, kim nə alsə,
Adam əvvəl-axır gülür.
Gülüşlə qatır başını,
Həm yazını, həm qışını.
Gecə tökür göz yaşını,
Səhər üzdən yığır, gülür.

Nə var ki...

Ağılnan düşünüb danışmaq gerek,
Söz ağlın quludur,sözə nə var ki.
Üzə vurulan söz ürəyə dəyər,
Ürək sızıldayar,üzə nə var ki.

Od necə yetişir,ocaq nə bilir,
Kökün çəkdiyini budaq nə bilir,
Yolun ağrısını ayaq nə bilir,
Üstündən salırsan,izə nə var ki.

Sağın xeyirxahlıq,solun fitnədir,
"Hər şey" dediyyinin sonu "heç nə"dir.
Bu günün təzəsi sabah köhnədir,
Dünya yaranandan təzə nə var ki.

Küldə eşələnmə,köz ola bilər,
Sirr vermə, dillərdə söz ola bilər.
Dağ boyda insanlar toz ola bilər,
Daşı da sındırır,gözə nə var ki.

Nəsə söz deyəndə səbrlə döz,de.
Sonranı fikirləş, saxlayıb üz,de.
Özündən böyüyə "sən" demə,"siz" de.
O da üç hərfdir, "siz"ə nə var ki.

Hər dərdə,əzaba dözmək çətindir,
Çətinlik nədədir,çözmək çətindir.
Zirvədə dolanıb gəzmək çətindir,
Gəzərsən,təpəyə,düzə nə var ki

Yaşamaq

Bir dəfə gəlirik bu dünyaya biz,
Ömrün başlanğıcı-gəldiyimiz gün.
Kimə uzun olan, kiminə qısa,
Bir ömür verilir yaşamaq üçün.

Hər kəsin öz ömrü, yaşam dünyası,
Həyatı özüyçün düşünən də var.
Yaşayıb kimisə yaşatmaq üçün
Ürəyi köksündə döyünən də var.

Özüyçün yaşamaq, ömür eləmək,
Sadəcə boş ömrün, boş zamanındır.
Həyat özü üçün yaşayanın yox,
Həyat yaşayaraq yaşadanındır.

Eybi yox, ömür sür bənövşə kimi,
Ətrin ruh oxşasın yaşasan da az.
Yoxsa ki ətirsiz, gərəksiz kimi
Qanqal ömrü sürmək ömür sayılmaz.

Bir gün "nə etmisən?" deyə vicdanın
Sənə sual edib, hesab çəkəcək.
Bax onda sürdüyün mənasız ömrün
Vicdan qarşısında əzab çəkəcək.

Xoşbəxt o kəsdir ki, ömür yükünü
Sonadək fəxrlə daşıya bilir.
Xoşbəxt o kəsdir ki, öləndən sonra
Çoxunun qəlbində yaşaya bilir.

Bədbəxtlik o deyil, hansısa yaşda
Əcəl tamam ola, ömür qalmaya.
Bədbəxtlik odur ki, qəbrinin üstə
Səni yad edəsi adam olmaya.

Anamın ağ saçları

Hər şeyin qanunu olduğu kimi,
Ömrün də qəribə qanunu varmış
Dünən sığal çəkən qara saçların
Bir də görürsən ki, bu gün ağarmış.
Baxıram anamın ağ saçlarına,
Ürəyim fikirdən sığmır köksümə.
Ananın başında ağaran saçlar
Dünyanın ən böyük dərdiymiş demə.
Bilirik ağırdır ömür-gün yükü,
Hər çiysin tab etmir bu yükün altıda.
Bir anlıq nəzər et, gör nələr yatır,
Saçlarda ağaran hər tükün altıda.
Qaralar ağ olar...Kaş təbiətin
Biz poza biləydik bu ahəngini.
Anamın saçını ağ görəndən gündən
Sevmədim dünyada mən ağ rəngini.
Ağaran saçında yaşanan ömrün

Acılı-şirinli xatirəsi var.
Əyilib beşiyim üstə sübhədek.
Yuxusuz gecələr, layla səsi var.
Səni cavan görmək istədim hər an,
Bu idi ən ülvî arzum, diləyim.
Ağbirçək olmusan, ay ana, sənə
Dilim də gəlmir ki, ağbirçək deyim.
Saçının ağılığı ucalığındır,
Səndən alçaqdadır geniş asıman.
Elə bir ucalıq onun önündə
Həmişə fəxrlə baş əyir cahan.
Uca zirvələrin başı ağ olar,
Eybi yox, sənin də saçın ağ olsun.
Saçın ağarsa da, ay ana, təki
Ömrün uzun olsun, canın sağ olsun.

Giley-güzar

Giley-güzar dünyasıdır
Torpaq daşdan gileylənir.
Qış havası duyulduqca
Payız qışdan gileylənir.

Ürək dözmür göynəyəndə.
Bir toxunan söz deyəndə.
Yerində işlənməyəndə
Ağıl başdan gileylənir.

Ağacdən bir meyvə düşür
Bağ köksünə qüssə düşür.
Göz üstünə kölgə düşür
Kiprik qaşdan gileylənir.

Qocalır insan qocalır.
Gəncliyini seyrə dalır.
Zaman bir kənarda qalır
Ömür yaşdan gileylənir.

Hələ

Tanrı dərgahından gəldim.
Əmrindəyəm,qulam hələ.
Bəndə qəbul etməsə də,
Tanrıma qəbulam hələ.

Ağılma məhkum olsam da,
Hissimə qəyyum olsam da.
Çölümdə məlum olsam da
İçimdə məchulam hələ.

Dolmalıyam,daşmalıyam
Çox sədləri aşmalıyam.
Bərkiyib daşlaşmalıyam
Bir duru məhlulam hələ.

Düşünərək dönə-dönə
Başlayıram yeni günə.
Ölüm,mane olma mənə
İşim var,məşğulam hələ.